

Oponentský posudek

Čtyři skladby čtyř autorů zazněly na absolventském koncertu Romana Czepy. Absolvent zřejmě nechtěl zahajovat svůj recital nejnámější a zároveň nejpoblárnější skladbou L. Van Beethovena a proto před toto slavné opus 27 č. 2 zařadil Chopinovu Fantasiu Impromptus dílo 66. Byl to dobrý nápad a jedině možné řešení. Toto pozdní Chopinovo dílo zaznělo jako brilantní skladba s krásným středním dílem, bylo provedeno na velmi vysoké úrovni a vytvořilo jakýsi vstup k sonátě Beethovena. Tu pojal absolvent jako jednolitý celek. Vystihl snovou náladu i romantickou pověstí opředenou první větou – přitom celá část byla hrána prostě, řekl bych zcela ve službách autora – tečkovaný rytmus se stále opakujícími triolami zněl v takřka ideálním poměru. Nevím, kolik existuje nahrávek této sonaty – snad přes 200 – ale myslím, že takto zahrany úvod by se umístil v imaginární soutěži „top twenty“ na čelném místě. Možná, že druhá věta mohla mít více půvabu a něhy, aby se naplnil popis Bon mot??

F. Liszta „kvítek mezi dvěma propastmi“.

A snad v závěrečné části /po dvou zmenšených rozložených akordech – přece jen o trochu pomalejší tempo. Sonata je nadepsána „quasi una Fantasia“ a thema v levé ruce cis moll by si zasloužilo volnější tempo /quasi vzpomínka/

VI. část cyklu Léta putování F. Liszta Obermannovo údolí vyzněla jako velká virtuosní romantická freska s krásnými enharmonickými změnami a velkou gradací. K pianistovým kladům přičítám okolnost, že se absolvent nikde nenechal strhnout k prázdní virtuositě. Liszt patřil k vrcholům recitalu – samozřejmě nepočítaje druhou půli, kdy zazněl kvintet C. Francka. Toto dílo je řazeno s houslovou sonatou, symfonií d moll a symfonickými variacemi k autorovým nejlepším skladbám napsaným v posledních 20 letech jeho života.

Absolvent si k provedení přizval ....

Celý ansámbl vystihl emocionální obsah tohoto třívětého 40 minutového díla. Pianista hrál zasvěceně – solové části partu nechal vyznít tak, aby byly v kontextu se zvukem smyčcového kvarteta. Všichni pochopili a zjednodušili nejjednodušou strukturu a stavbu všech 3 vět, a tím pomohli poměrně komplikované skladbě k jejímu pochopení.

Ostatně přiložená absolventská práce nese název „Formální a interpretační otázky klavírního kvintetu C. Francka“. Zabývá se především podrobnou analýzou a rozbohem celého díla, všimá si kompozičního monotematického stylu C. Francka a jeho formy. /nabízí např. Dvojí výklad formálního rozboru 1. věty/

Je vidět, že R. Czepa je typem přemýšlivého umělce, který ovšem přistupuje ke všem interpretačním problémům s uměleckou intuicí.

Proto navrhuji hodnocení A

DOC. BORIS KRAJNÝ